หมิ่นประมาทในเพจ: ความรับผิดของแอดมิน เพจประจาน และการฟ้องคดี

โดย เอกสยาม ชัยศร ที่ปรึกษากฎหมาย
บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด

> เนื้อหานี้เป็นข้อมูลกฎหมายทั่วไป ไม่ใช่ความเห็นทางกฎหมายเฉพาะกรณี การพิจารณาแต่ละเรื่องต้องอาศัยข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของเรื่องนั้น ฉบับออนไลน์ที่ปรับปรุงล่าสุดอยู่ที่ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

สาระสำคัญโดยสรุป

- แอดมินที่โพสต์ข้อความใส่ความผู้อื่นในเพจสาธารณะ เป็นผู้กระทำความผิดฐาน**หมิ่นประมาทโดยการโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328** จำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท แม้โพสต์ในนามเพจ
- ผู้ที่ทำให้ข้อความไปถึงประชาชนโดยรู้เนื้อหาอาจรับผิดแม้ไม่ได้เขียนเอง ตาม**คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2558** ส่วนตำแหน่งบรรณาธิการเพียงอย่างเดียวไม่ทำให้ต้องรับผิด ตาม**คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6268/2550**
- แอดมินหลายคนที่ร่วมกันตัดสินใจโพสต์เป็น**ตัวการตามมาตรา 83** ผู้ที่ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกก่อนหรือขณะกระทำความผิดเป็น**ผู้สนับสนุนตามมาตรา 86**
- คอมเมนต์ของผู้อื่นเป็นการกระทำของผู้คอมเมนต์ แอดมินที่ไม่ได้มีส่วนร่วมไม่ได้รับผิดเพียงเพราะเป็นเจ้าของเพจ ความรับผิดของผู้ให้บริการตาม**พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 15** ผูกกับความผิดตามมาตรา 14

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

- เพจประจานลูกหนี้ไม่ใช่การใช้สิทธิโดยสุจริต**คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567** วินิจฉัยว่าเจ้าหนี้ควรใช้สิทธิทางศาล ไม่ใช่ลงข้อความและภาพในเฟซบุ๊ก
- ผู้เสียหายต้อง**ร้องทุกข์ภายในสามเดือน**นับแต่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา 96 เมื่อแอดมินไม่เปิดเผยตัว เวลาเริ่มนับเมื่อรู้ตัวผู้กระทำ
- ศาลสูงออสเตรเลียในคดี **Fairfax Media v Voller [2021] HCA 27** ถือว่าบริษัทสื่อที่สร้างเพจสาธารณะและเปิดให้แสดงความเห็นเป็นผู้เผยแพร่คอมเมนต์ของผู้อื่น ส่วนอังกฤษมีข้อต่อสู้เรื่องความรับผิดชอบในการเผยแพร่ตาม Defamation Act 1996 มาตรา 1

หมิ่นประมาทในเพจคือการใส่ความผู้อื่นผ่านโพสต์ คอมเมนต์ หรือโพสต์ที่อนุมัติในเพจหรือกลุ่ม ผู้รับผิดคือผู้ที่กระทำหรือร่วมกระทำ ไม่ใช่ตัวเพจ แอดมินที่โพสต์ใส่ความในเพจสาธารณะเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 และ 328 ส่วนแอดมินที่ไม่ได้มีส่วนในโพสต์หรือคอมเมนต์ของผู้อื่นไม่รับผิดเพียงเพราะเป็นผู้ดูแลเพจ

เพจโพสต์ใส่ร้ายคนอื่น ใครต้องรับผิดฐานหมิ่นประมาท

ผู้รับผิดคือบุคคลที่โพสต์หรือร่วมตัดสินใจโพสต์ ไม่ใช่ตัวเพจ เพจเป็นเพียงช่องทาง ข้อความที่ใส่ความผู้อื่นในเพจสาธารณะเป็นหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 ผู้เสียหายจึงต้องระบุตัวแอดมินหรือบุคคลที่อยู่เบื้องหลังโพสต์นั้น

มาตรา 326 บัญญัติว่า “ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท”[1] และมาตรา 328 เพิ่มโทษเมื่อกระทำ **“โดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพ หรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ”** เป็นจำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท[2] ตัวบททั้งสองมาตราใช้คำว่า “ผู้ใด” ซึ่งหมายถึงบุคคล เพจเฟซบุ๊กไม่ใช่บุคคล ผู้กระทำความผิดจึงเป็นผู้ที่ใช้เพจ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2624/2567 วินิจฉัยว่าการโพสต์ข้อความใส่ความในเฟซบุ๊กที่ **“เปิดเป็นสาธารณะที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ เป็นการกระจายข้อความไปสู่สาธารณะหรือประชาชนทั่วไป”**[3] เพจที่ผู้ใช้ทั่วไปเข้าดูได้มีลักษณะเดียวกัน ผู้เขียนเห็นว่าโพสต์ใส่ความบนเพจสาธารณะจึงเข้ามาตรา 328 เป็นหลัก และยิ่งเพจมีผู้ติดตามมาก พฤติการณ์ของการเผยแพร่ยิ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ศาลนำมาประกอบการกำหนดโทษได้ หลักทั่วไปของหมิ่นประมาทในเฟซบุ๊กอธิบายไว้ในบทความ หมิ่นประมาทในเฟซบุ๊ก

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

ปัญหาในทางปฏิบัติอยู่ที่ตัวผู้กระทำ เพจมักมีชื่อเป็นแบรนด์หรือนามแฝง และมีผู้ดูแลหลายคน ผู้เสียหายต้องพิสูจน์ว่าใครเป็นผู้โพสต์ หรือใครร่วมตัดสินใจให้โพสต์ หัวข้อถัดไปอธิบายว่ากฎหมายแบ่งบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเพจอย่างไร

แอดมินหลายคน หรือแอดมินที่ไม่ได้โพสต์เอง ต้องรับผิดหรือไม่

แอดมินที่ร่วมกันตัดสินใจ หรือร่วมจัดทำโพสต์ใส่ความเป็นตัวการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 แอดมินที่ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกก่อนหรือขณะกระทำความผิดเป็นผู้สนับสนุนตามมาตรา 86 ส่วนแอดมินที่ไม่รู้และไม่มีส่วนในโพสต์นั้นไม่รับผิดเพียงเพราะมีสิทธิดูแลเพจ เพราะความผิดฐานหมิ่นประมาทต้องกระทำโดยเจตนา

มาตรา 83 บัญญัติว่า **“ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่ได้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันนั้นเป็นตัวการ ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”**[4] และมาตรา 86 บัญญัติว่า “ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิดจะมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด” โดยต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้[5] แอดมินที่ร่วมประชุมเลือกประเด็นที่จะโพสต์ เขียนร่าง หรือหาภาพประกอบให้ผู้โพสต์จึงอาจอยู่ในสองมาตรานี้ แม้ไม่ได้กดโพสต์เอง

ตำแหน่งเพียงอย่างเดียวไม่ทำให้ต้องรับผิด คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6268/2550 เป็นคดีที่โจทก์ฟ้องบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ในฐานะบรรณาธิการ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าเมื่อพระราชบัญญัติจดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. 2550 **“ไม่ได้บัญญัติให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เป็นผู้รับผิดชอบในข้อความที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่ตนเป็นบรรณาธิการ”** การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดอีกต่อไป[6] ผู้เขียนเห็นว่าหลักนี้ใช้กับผู้ดูแลเพจได้ เพราะไม่มีกฎหมายที่กำหนดให้แอดมินรับผิดในทุกข้อความของเพจเพราะตำแหน่งความรับผิดต้องมาจากการกระทำหรือการมีส่วนร่วมที่พิสูจน์ได้

ความผิดฐานหมิ่นประมาทต้องกระทำโดยเจตนา มาตรา 59 บัญญัติว่า “บุคคลจะต้องรับผิดในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา” เว้นแต่กฎหมายบัญญัติให้รับผิดเมื่อกระทำโดยประมาท[7] และความผิดฐานหมิ่นประมาทไม่มีบทลงโทษกรณีประมาท แอดมินที่ไม่รู้ว่ามีผู้ดูแลอีกคนโพสต์ข้อความ จึงไม่มีเจตนาในโพสต์นั้น ในทางพยานหลักฐาน ผู้เสียหายควรรวบรวมสิ่งที่แสดงการมีส่วนร่วม เช่น ข้อความที่แอดมินเขียนตอบคอมเมนต์ในนามเพจ ข้อความในกลุ่มแชตของทีมเพจ หรือคำยอมรับว่าเป็นผู้ดูแล

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

ผู้ดูแลกลุ่มที่อนุมัติโพสต์ของสมาชิก ต้องรับผิดหรือไม่

อาจต้องรับผิด กลุ่มที่ตั้งค่าให้ผู้ดูแลอนุมัติโพสต์ก่อนแสดง ทำให้โพสต์ของสมาชิกไปถึงผู้อ่านได้ด้วยการกระทำ ของ ผู้ดูแล คำพิพากษา ศาลฎีกาที่ 4998/2558 ถือว่า การนำ หนังสือพิมพ์ ไป แจก โดย ทราบ ว่า มีข้อความหมิ่นประมาทเป็นการกระจายข่าวไปสู่ประชาชน ผู้ดูแลที่อนุมัติโพสต์ใส่ความโดยรู้เนื้อหาจึงมีฐานความรับผิดทำนองเดียวกัน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2558 วินิจฉัยว่า **“การนำหนังสือพิมพ์ไปแจกโดยทราบว่ามีเนื้อหาข้อความหมิ่นประมาทโจทก์ถือได้ว่าเป็นการกระจายข่าวไปสู่สาธารณชนหรือประชาชนทั่วไปแล้ว จึงเป็นการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา”**[8] ผู้แจกหนังสือพิมพ์ในคดีนี้ไม่ได้เขียนข้อความเอง แต่รู้เนื้อหาและเป็นผู้ทำให้ข้อความไปถึงผู้อ่าน การอนุมัติโพสต์ในกลุ่มเฟซบุ๊กมีโครงสร้างใกล้เคียงกัน คือโพสต์ของสมาชิกจะปรากฏต่อสมาชิกคนอื่นได้ก็ต่อเมื่อผู้ดูแลกดอนุมัติ

ข้อสรุปนี้เป็นการวิเคราะห์ของผู้เขียนจากหลักในคดีหนังสือพิมพ์ ยังต้องพิจารณาสองเรื่องในแต่ละคดี เรื่องแรกคือผู้ดูแลรู้เนื้อหาหรือไม่ ผู้ดูแลกลุ่มใหญ่ที่อนุมัติโพสต์จำนวนมากโดยไม่ได้อ่าน อาจโต้แย้งเรื่องเจตนาได้ เรื่องที่สองคือกลุ่มนั้นเป็นการโฆษณาหรือไม่ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5276/2562 ถือว่าการส่งข้อความในไลน์กลุ่มเป็นการแจ้งข่าวเฉพาะกลุ่ม ยังไม่เป็นการโฆษณาตามมาตรา 328[9] กลุ่มปิดที่ต้องได้รับอนุมัติจึงอาจเข้าเพียงมาตรา 326 ส่วนกลุ่มสาธารณะที่ใครก็อ่านได้ใกล้กับการโฆษณามากกว่า เกณฑ์เรื่องกลุ่มอธิบายไว้ในบทความ หมิ่นประมาทในไลน์กลุ่ม

คอมเมนต์ของผู้อื่นใต้โพสต์ของเพจ แอดมินต้องรับผิดไหม

คอมเมนต์เป็นการกระทำของผู้คอมเมนต์ แอดมินไม่รับผิดในคอมเมนต์ของผู้อื่นเพียงเพราะเป็นเจ้าของโพสต์ เว้นแต่มีส่วนร่วม เช่น ตั้งโพสต์ชวนให้ผู้ติดตามกล่าวหาบุคคลที่ระบุตัว ตอบรับหรือเพิ่มข้อกล่าวหาในคอมเมนต์ หรือปักหมุดคอมเมนต์นั้น การปล่อยคอมเมนต์ไว้โดยไม่ได้ทำอะไรเป็นการงดเว้น ซึ่งเป็นการกระทำเฉพาะเมื่อมีหน้าที่ต้องกระทำเพื่อป้องกันผล

ผู้เขียนคอมเมนต์ที่ยืนยันข้อเท็จจริงในทางเสียหายเกี่ยวกับผู้อื่นเป็นผู้ใส่ความต่อบุคคลที่สามในส่วนของตนตามมาตรา 326 ผู้เสียหายจึงต้องดำเนินคดีกับผู้คอมเมนต์แต่ละรายตามถ้อยคำของแต่ละคน สำหรับแอดมิน ประเด็นอยู่ที่การมีส่วนร่วม ถ้าแอดมินตั้งโพสต์ทำนอง “ใครเคยถูกคนนี้โกงมาเล่าให้ฟัง” พร้อมภาพของผู้เสียหาย แล้วตอบคอมเมนต์ที่กล่าวหาด้วยถ้อยคำสนับสนุน ผู้เขียนเห็นว่าพฤติการณ์เช่นนี้อาจเป็นการร่วมกระทำหรือการสนับสนุนตามมาตรา 83 หรือ 86

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

กรณีที่แอดมินเพียงปล่อยคอมเมนต์ไว้ ต้องอ่านมาตรา 59 วรรคท้าย ซึ่งบัญญัติว่า “การกระทำ ให้หมายความรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้นโดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วย” การงดเว้นจึงเป็นการกระทำทางอาญาได้เฉพาะเมื่อผู้นั้นมีหน้าที่ต้องกระทำเพื่อป้องกันผล ประมวลกฎหมายอาญาและ พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ ที่ กล่าวถึงในบทความนี้ไม่ได้กำหนดหน้าที่ลบคอมเมนต์หมิ่นประมาทแก่ผู้ดูแลเพจไว้โดยตรง ผู้เขียนเห็นว่าการปล่อยคอมเมนต์ ไว้ โดยลำพัง จึง ยาก ที่จะ เป็น ความผิด แต่ เมื่อ ได้รับ แจ้ง แล้ว ยัง ปัก หมุด หรือ ตอบ สนับสนุน ข้อเท็จจริงย่อมเปลี่ยนไปเป็นการมีส่วนร่วม

แอดมินเพจเป็นผู้ให้บริการตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์หรือไม่

พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ มาตรา 3 นิยาม ผู้ให้บริการ ว่า เป็น ผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น และมาตรา 15 ลงโทษผู้ให้บริการที่ให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา 14 เท่านั้น คอมเมนต์ที่เป็นหมิ่นประมาทล้วนจึงไม่อยู่ในมาตรา 15

มาตรา 3 นิยามว่า “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า **“(1) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น (2) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น”**[10] ระบบที่เก็บโพสต์และคอมเมนต์ของเพจเป็นของแพลตฟอร์ม ผู้เขียนเห็นว่าแอดมินเพจทั่วไปจึงไม่ชัดว่าเป็นผู้ให้บริการตามนิยามนี้ ประเด็นนี้มีผลจำกัดอยู่แล้ว เพราะมาตรา 15 วรรคหนึ่งลงโทษผู้ให้บริการที่ “ให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา 14”[11] ส่วนมาตรา 14 (1) ยกเว้นการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาไว้ในตัวบท[12]

ผลในทางปฏิบัติคือ ผู้เสียหายจากเพจที่โพสต์ใส่ความควรตั้งเรื่องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 และ 328 กับผู้โพสต์และแอดมินที่มีส่วนร่วม ไม่ใช่ตั้งเรื่องตามมาตรา 14 (1) หรือมาตรา 15 กับเจ้าของเพจยกเว้นเนื้อหาเป็นภาพตัดต่อหรือภาพลามก ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา 16 หรือมาตรา 14 (4) แยกต่างหาก ความแตกต่างของฐานความผิดอธิบายไว้ในบทความ หมิ่นประมาทกับ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มาตรา 14

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

เพจประจานลูกหนี้หรือเพจแฉ ผิดหมิ่นประมาทไหม

โดยทั่วไปผิด คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567 วินิจฉัยว่าเจ้าหนี้ที่เห็นว่าลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ควรใช้สิทธิดำเนินคดีตามกฎหมาย ไม่ใช่ลงข้อความหมิ่นประมาทและภาพของลูกหนี้ในเฟซบุ๊ก การโพสต์เช่นนั้นไม่ได้รับข้อยกเว้นตามมาตรา 329 แม้ผู้โพสต์จะอ้างว่ามีหนี้อยู่จริง

ในคดีนั้น จำเลยโพสต์ข้อความพร้อมภาพของโจทก์ในเฟซบุ๊ก ทำให้ผู้รู้จักโจทก์เข้าใจว่าโจทก์โกงและไม่ชำระหนี้ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า **“หากจำเลยเห็นว่า โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลยควรต้องใช้สิทธิดำเนินคดีแก่โจทก์เพื่อขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธีลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและรูปภาพของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊กซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้”** และเห็นพ้องกับศาลอุทธรณ์ภาค 3 ว่าการกระทำไม่ใช่การแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตตามมาตรา 329 (1) (3)[13]

เพจที่ตั้งขึ้นเพื่อรวบรวมชื่อผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าโกง เช่น เพจเตือนภัยมิจฉาชีพ มีลักษณะต่างจากโพสต์ทวงหนี้ครั้งเดียว เพราะผู้ดูแลมักอ้างว่าเผยแพร่เพื่อประโยชน์สาธารณะ ข้ออ้างนี้ต้องพิจารณาตามมาตรา 329 และ 330 ในหัวข้อถัดไป แต่ผู้ดูแลยังต้องรับผิดในข้อความที่ตนนำเสนอ ถ้าเพจลงชื่อและภาพของบุคคลโดยไม่ตรวจข้อเท็จจริง เพียงเพราะมีผู้ส่งเรื่องมา การอ้างว่าเผยแพร่ตามที่ได้รับแจ้งไม่ได้ทำให้พ้นความรับผิดโดยอัตโนมัติ ความสัมพันธ์ระหว่างความจริงกับหมิ่นประมาทอธิบายไว้ในบทความ โพสต์เรื่องจริงผิดหมิ่นประมาทไหม

เพจข่าวและเพจรีวิว ข้อยกเว้นตามมาตรา 329 และ 330

เพจข่าวและเพจรีวิวอ้างข้อยกเว้นได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 เมื่อแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต เช่น ติชมด้วยความเป็นธรรม หรือแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรมเรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาล และอ้างมาตรา 330 เมื่อพิสูจน์ได้ว่าข้อความเป็นความจริง เว้นแต่เป็นเรื่องส่วนตัวที่การพิสูจน์ไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

มาตรา 329 บัญญัติว่าผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต **“(3) ติชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ หรือ (4) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรมเรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม”** ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท[14] เพจข่าวที่รายงานคำพิพากษาหรือการพิจารณาคดีในศาลอย่างครบถ้วนและเป็นธรรม จึงมีฐานตามอนุมาตรา (4)

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

ส่วนเพจรีวิวที่ติชมสินค้าและบริการจากประสบการณ์จริงมีฐานตามอนุมาตรา (3) ข้อยกเว้นทั้งสองต้องอาศัยความสุจริตและความเป็นธรรม การใช้พาดหัวที่เกินกว่าเนื้อหาข่าว หรือตัดถ้อยคำในคำพิพากษามาเฉพาะส่วนที่เป็นผลร้ายต่อบุคคล อาจทำให้ข้อยกเว้นใช้ไม่ได้

มาตรา 330 ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่พิสูจน์ได้ว่าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทเป็นความจริงไม่ต้องรับโทษ แต่ห้ามพิสูจน์ถ้าเป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัวและการพิสูจน์ไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน[15] เพจที่เปิดเผยเรื่องชู้สาวหรือเรื่องครอบครัวของบุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ จึงอาจพิสูจน์ความจริงไม่ได้เลย หลักเรื่องรีวิวอธิบายไว้ในบทความ รีวิวร้านค้าออนไลน์ผิดหมิ่นประมาทไหม

แอดมินไม่เปิดเผยตัว ฟ้องได้อย่างไร และนับอายุความเมื่อใด

ผู้เสียหายร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนได้แม้ยังไม่รู้ตัวผู้กระทำ เพราะคำร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (7) ไม่จำเป็นต้องรู้ตัวผู้กระทำ และกำหนดสามเดือนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 เริ่มนับเมื่อรู้ทั้งเรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด

มาตรา 96 บัญญัติว่า **“ภายใต้บังคับมาตรา 95 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายใน สาม เดือน นับแต่ วันที่ รู้เรื่อง ความผิด และ รู้ ตัวผู้ กระทำความผิด เป็นอันขาด อายุความ”**[16] ส่วนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (7) นิยามคำร้องทุกข์ว่าเป็นการกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น **“จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม”**[17] ผู้เสียหายจากเพจนิรนามจึงไม่ต้องรอให้รู้ตัวแอดมินก่อนจึงแจ้งความ การร้องทุกข์ไว้ก่อนช่วยให้พนักงานสอบสวนใช้อำนาจตามกฎหมายติดตามตัวผู้ดูแลเพจได้

ในทางกลับกัน ถ้าผู้เสียหายรู้ตัวแอดมินแล้ว เช่น แอดมินเปิดเผยตัวในไลฟ์หรือในกลุ่มอื่น ระยะเวลาสามเดือนเริ่มนับจากวันนั้น ผู้เสียหายควรจดวันที่รู้ตัวผู้กระทำพร้อมหลักฐานที่ทำให้รู้ เพราะเป็นข้อเท็จจริงที่อีกฝ่ายมักโต้แย้งเรื่องอายุความ วิธีติดตามตัวผู้ใช้บัญชีนิรนามและหน้าที่เก็บข้อมูลจราจรของผู้ให้บริการอธิบายไว้ในบทความ เฟสอวตารด่า แจ้งความได้ไหม ตามตัวได้หรือไม่

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

ขอให้ลบโพสต์ ลงประกาศ และเรียกค่าเสียหายจากเพจ

ผู้เสียหายเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้โพสต์และแอดมินที่ร่วมกระทำได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 423 และขอให้ศาลสั่งจัดการตามควรเพื่อทำให้ชื่อเสียงกลับคืนดีตามมาตรา 447 ในคดีอาญา ศาลสั่งให้ยึดและทำลายวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท และให้โฆษณาคำพิพากษาได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 332

มาตรา 423 วรรคหนึ่งให้ผู้ที่กล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นที่เสียหายแก่ชื่อเสียงหรือทางทำมาหาได้ของผู้อื่น **“จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เขาเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การนั้น”**[18] เพจที่มีผู้ติดตามจำนวนมากมักทำให้ความเสียหายต่อทางทำมาหาได้ชัดเจน เช่น ลูกค้ายกเลิกคำสั่งซื้อหลังโพสต์ ผู้เสียหายควรเก็บหลักฐานความเสียหายเหล่านี้ไว้ประกอบคำขอ มาตรา 447 ให้ศาลสั่งผู้ทำให้เสียชื่อเสียงจัดการตามควรเพื่อทำให้ชื่อเสียงกลับคืนดีแทนหรือพร้อมกับค่าเสียหาย เมื่อผู้เสียหายร้องขอ[19] ในคดีเพจ การขอให้ลงข้อความแก้ไขในเพจเดิมตรงกับช่องทางที่ความเสียหายเกิดขึ้น

ในคดีอาญา มาตรา 332 ให้ศาลที่พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดสั่ง “(1) ให้ยึด และทำลายวัตถุหรือส่วนของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท (2) ให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์” โดยจำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา[20] และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 976/2567 ถือว่าคำว่าหนังสือพิมพ์รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ในระบบคอมพิวเตอร์ ศาลจึงสั่งให้โฆษณาคำพิพากษาผ่านเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ได้[21] ระหว่างคดี ผู้เสียหายยังรายงานโพสต์ต่อแพลตฟอร์มได้ และอาจส่งหนังสือขอให้ลบโพสต์และขอโทษ ซึ่งต้องเขียนอย่างระมัดระวังตามบทความ หนังสือขอโทษกรณีหมิ่นประมาท

ผู้ดูแลเพจควรจัดการคอมเมนต์และโพสต์อย่างไรเพื่อลดความเสี่ยง

ผู้ดูแลเพจควรตรวจข้อเท็จจริงก่อนโพสต์เรื่องที่ระบุตัวบุคคล ไม่ตั้งโพสต์ที่ชวนให้กล่าวหาบุคคลที่ระบุตัว ไม่อนุมัติโพสต์ของสมาชิกโดยไม่อ่าน และเมื่อได้รับแจ้งว่าคอมเมนต์ใดใส่ความผู้อื่น ควรพิจารณาซ่อนหรือลบโดยเร็ว การกระทำเหล่านี้ลดโอกาสที่พฤติการณ์ของผู้ดูแลจะกลายเป็นการมีส่วนร่วมตามมาตรา 83 หรือ 86

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

เพจธุรกิจที่ตอบโต้ลูกค้าในโพสต์หรือคอมเมนต์ต้องระวังเป็นพิเศษ การชี้แจงข้อเท็จจริงของตนอยู่ในข้อยกเว้นตามมาตรา 329 (1) ซึ่งคุ้มครองการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต “เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตน หรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรม” แต่การลงชื่อ ภาพ หรือข้อมูลส่วนตัวของลูกค้าที่ร้องเรียน หรือกล่าวหาว่าลูกค้าหลอกลวง ออกนอกขอบเขตของการป้องกันตน และอาจเป็นการใส่ความลูกค้าเสียเอง

เพจที่มีทีมผู้ดูแลหลายคนควรกำหนดผู้รับผิดชอบการอนุมัติโพสต์และการตอบคอมเมนต์ให้ชัด และเก็บบันทึกว่าใครโพสต์อะไรเมื่อใด บันทึกนี้มีประโยชน์ทั้งสองทาง ถ้ามีการกล่าวหา บันทึกจะแสดงว่าผู้ดูแลคนใดไม่มีส่วนในโพสต์ที่เป็นปัญหา ผู้ดูแลที่ถูกแจ้งความแล้วควรอ่านเรื่องสิทธิในชั้นสอบสวนในบทความ ถูกแจ้งความหมิ่นประมาทออนไลน์

กฎหมายเปรียบเทียบ: ออสเตรเลียและอังกฤษว่าด้วยผู้ดูแลเพจ

ศาลสูงออสเตรเลียในคดี Fairfax Media v Voller ถือว่าบริษัทสื่อที่สร้างเพจเฟซบุ๊กสาธารณะ โพสต์ข่าว และเปิดให้แสดงความคิดเห็น เป็นผู้เผยแพร่คอมเมนต์ของผู้อื่น ส่วนอังกฤษให้ผู้ที่ไม่ใช่ผู้เขียน บรรณาธิการ หรือผู้เผยแพร่ มีข้อต่อสู้ถ้าใช้ความระมัดระวังตามสมควรและไม่รู้ว่าตนมีส่วนในการเผยแพร่ข้อความหมิ่นประมาท แนวของไทยตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6268/2550 ใกล้กับอังกฤษมากกว่า

ออสเตรเลีย ในคดี Fairfax Media Publications Pty Ltd v Voller [2021] HCA 27 บริษัทสื่อสามรายสร้างและดูแลเพจเฟซบุ๊กสาธารณะ โพสต์ลิงก์ข่าวที่กล่าวถึงโจทก์ และผู้ใช้เฟซบุ๊กรายอื่นเขียนคอมเมนต์ที่โจทก์อ้างว่าหมิ่นประมาท ศาลชั้นต้นแยกคำถามเรื่ององค์ประกอบการเผยแพร่ออกมาวินิจฉัยก่อน คือบริษัทเป็น “ผู้เผยแพร่” คอมเมนต์ของบุคคลอื่นหรือไม่ Kiefel CJ, Keane และ Gleeson JJ ซึ่งอยู่ในฝ่ายเสียงข้างมาก (ศาลวินิจฉัยด้วยเสียง 5 ต่อ 2) สรุปว่า **“the acts of the appellants in facilitating, encouraging and thereby assisting the posting of comments by the third-party Facebook users rendered them publishers of those comments”** (การที่ผู้อุทธรณ์อำนวยความสะดวก ส่งเสริม และช่วยให้ผู้ใช้เฟซบุ๊กรายอื่นโพสต์คอมเมนต์ ทำให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เผยแพร่คอมเมนต์นั้น) และศาลมีคำสั่งยกอุทธรณ์[22] คำพิพากษานี้ตอบเฉพาะคำถามเรื่องการเผยแพร่ที่แยกไว้ ส่วนประเด็นอื่นของคดีหมิ่นประมาทอยู่ในส่วนที่เหลือของกระบวนพิจารณา

อังกฤษ Defamation Act 1996 มาตรา 1(1) ให้ข้อต่อสู้แก่ผู้ที่แสดงได้ว่า **“(a) he was not the author, editor or publisher of the statement complained of, (b) he took reasonable care in relation to its publication, and (c) he did not know, and had no reason to believe, that what he did caused**

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

or contributed to the publication of a defamatory statement" (ไม่ใช่ผู้เขียน บรรณาธิการ หรือผู้เผยแพร่ ใช้ความระมัดระวังตามสมควร และไม่รู้หรือไม่มีเหตุให้เชื่อว่าการกระทำของตนมีส่วนในการเผยแพร่ข้อความหมิ่นประมาท)[23] เกณฑ์เรื่องการรู้และความระมัดระวังนี้ใกล้กับหลักเจตนาในกฎหมายอาญาไทย ซึ่งไม่ลงโทษผู้ดูแลที่ไม่รู้เนื้อหา

เมื่อเทียบกัน คดี Voller ตั้งหลักที่เข้มกว่าไทยและอังกฤษ เพราะถือว่าการสร้างเพจที่ชวนให้แสดงความคิดเห็นเป็นการมีส่วนในการเผยแพร่แล้ว ผู้เขียนเห็นว่าหลักนี้ไม่ควรนำมาใช้ในคดีอาญาของไทยโดยตรง เพราะความผิดฐานหมิ่นประมาทของไทยต้องมีเจตนาตามมาตรา 59 แต่คดีนี้ชี้ให้เห็นทิศทางที่ศาลต่างประเทศให้น้ำหนักกับบทบาทของผู้ดูแลเพจในการชวนให้เกิดคอมเมนต์

นิติเศรษฐศาสตร์: ความรับผิดของผู้ควบคุมช่องทาง

Lichtman และ Posner โต้แย้งว่าผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตควบคุมช่องทางที่โค้ดอันตรายผ่านเข้ามาและแพร่ต่อ จึงควรรับผิดชอบบางส่วน แทนที่จะได้รับความคุ้มกันทั้งหมด ผู้เขียนเห็นว่าเหตุผลเรื่องผู้ควบคุมช่องทางช่วยอธิบายว่าทำไมข้อต่อสู้ตามมาตรา 1 ของกฎหมายอังกฤษผูกกับการรู้และความระมัดระวังของผู้ดูแล มากกว่าการลงโทษผู้ดูแลทุกคนในทุกข้อความ

Lichtman และ Posner เขียนเรื่องความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตต่อโค้ดอันตราย เช่น ไวรัสและเวิร์ม และโต้แย้งว่าผู้ให้บริการควบคุมช่องทางที่โค้ดเหล่านั้นผ่านเข้ามาและแพร่ต่อ จึงควรรับผิดชอบบางส่วนในการหยุดการแพร่กระจาย และเห็นว่าแนวโน้มที่ให้ผู้ให้บริการได้รับความคุ้มกันอย่างสมบูรณ์ยากที่จะ อธิบายได้ด้วยเหตุผลทางนโยบาย และไม่สอดคล้องกับหลักละเมิดทั่วไป[24] งานนี้ไม่ได้ศึกษาหมิ่นประมาทโดยตรง แต่ตั้งคำถามเดียวกันกับคดีเพจ คือใครควรรับภาระป้องกันความเสียหายที่ผู้อื่นก่อขึ้นผ่านช่องทางของตน

เมื่อนำกรอบนี้มาใช้ ผู้ดูแลเพจรู้เนื้อหาในเพจของตนได้ดีกว่าผู้เสียหาย และลบหรือซ่อนคอมเมนต์ได้ด้วยต้นทุนต่ำ ขณะที่ผู้เสียหายต้องติดตามผู้คอมเมนต์ทีละคน ผู้เขียนเห็นว่าความรับผิดที่ผูกกับการรู้เนื้อหาและการตอบสนองต่อคำแจ้ง ซึ่งสอดคล้องกับหลักเจตนาของไทยและข้อต่อสู้ตามมาตรา 1 ของกฎหมายอังกฤษ จูงใจให้ผู้ดูแลจัดการเนื้อหาที่ได้รับแจ้ง โดยไม่ทำให้การเปิดเพจให้แสดงความคิดเห็นเป็นภาระที่สูงเกินไป

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส ให้คำปรึกษาทั้งผู้เสียหายจากโพสต์ในเพจ และผู้ดูแลเพจที่ถูกกล่าวหา ตั้งแต่การประเมินว่าใครเป็นผู้กระทำ การเก็บพยานหลักฐานของเพจและผู้ดูแล การร่างหนังสือขอให้ลบโพสต์และขอโทษ ไปจนถึงการเจรจายอมความ งานว่าความในศาลดำเนินการโดยทีมทนายความที่ร่วมงาน ผลของแต่ละเรื่องขึ้นกับข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของกรณีนั้น

คำถามที่พบบ่อย

คำถามที่พบบ่อยเรื่องหมิ่นประมาทในเพจ ได้แก่ การฟ้องเพจ ความรับผิดของแอดมินในคอมเมนต์ ผู้ดูแลกลุ่มที่อนุมัติโพสต์ เพจประจานลูกหนี้ แอดมินที่ไม่เปิดเผยตัว พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มาตรา 15 และเพจข่าว คำตอบอ้างประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ตรวจกับฐานข้อมูลทางการแล้ว

ฟ้องหมิ่นประมาทเพจได้ไหม

ฟ้องได้ แต่ต้องฟ้องบุคคลที่โพสต์หรือร่วมตัดสินใจโพสต์ ไม่ใช่ตัวเพจ ข้อความใส่ความในเพจสาธารณะเป็นหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท แอดมินที่ร่วมกระทำเป็นตัวการตามมาตรา 83

แอดมินเพจต้องรับผิดในคอมเมนต์ของคนอื่นไหม

โดยทั่วไปไม่รับผิดเพียงเพราะเป็นแอดมิน ความผิดฐานหมิ่นประมาทต้องกระทำโดยเจตนาตามมาตรา 59 แต่ถ้าแอดมินชวนให้กล่าวหา ตอบสนับสนุน หรือปักหมุดคอมเมนต์ใส่ความ อาจเป็นการร่วมกระทำหรือสนับสนุนตามมาตรา 83 หรือ 86

ผู้ดูแลกลุ่มที่อนุมัติโพสต์ต้องรับผิดไหม

อาจ ต้อง รับผิด ถ้า อนุมัติ โดย รู้ เนื้อหา ที่ ใส่ความ เพราะ คำพิพากษา ศาลฎีกาที่ 4998/2558 ถือว่า ผู้นำหนังสือพิมพ์ไปแจกโดยรู้ว่ามีข้อความหมิ่นประมาทเป็นผู้กระทำความผิดโดยการโฆษณา ส่วนโพสต์ในกลุ่มปิดอาจเป็นความผิดเพียงมาตรา 326 ตามหลักในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5276/2562

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

เพจประจานคนเป็นหนี้ ผิดไหม

โดยทั่วไปผิด คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567 วินิจฉัยว่าเจ้าหนี้ควรใช้สิทธิดำเนินคดีตามกฎหมาย ไม่ใช่ลงข้อความหมิ่นประมาทและภาพของลูกหนี้ในเฟซบุ๊ก และการโพสต์เช่นนั้นไม่เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตตามมาตรา 329

ไม่รู้ว่าใครเป็นแอดมินเพจ แจ้งความได้ไหม

แจ้งความได้ คำร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (7) ทำได้ไม่ว่าจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ และกำหนดสามเดือนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 เริ่มนับเมื่อรู้ทั้งเรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด

แอดมินเพจผิด พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มาตรา 15 ไหม

มาตรา 15 ลงโทษผู้ให้บริการที่ให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา 14 ส่วนมาตรา 14 (1) ยกเว้นความผิดฐานหมิ่นประมาท คอมเมนต์หรือโพสต์ที่เป็นหมิ่นประมาทล้วนจึงดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 และ 328

เพจข่าวลงข่าวคดีในศาล ผิดหมิ่นประมาทไหม

ถ้าเป็นการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรมเรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลโดยสุจริต ผู้นั้นไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 (4) แต่การพาดหัวเกินเนื้อหาหรือเลือกยกเฉพาะส่วนที่เป็นผลร้ายอาจทำให้ไม่ได้รับข้อยกเว้นนี้

เชิงอรรถ

1. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 “ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)
2. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 “ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียง หรือการกระจายภาพ หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

3. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2624/2567 (ป.อ. มาตรา 91, 328) ย่อคำพิพากษา: “จำเลยโพสต์ข้อความในเฟซบุ๊กของจำเลยรวม 9 ครั้ง ต่างวันเวลากัน แต่ละครั้งของการโพสต์ข้อความมีการแสดงความคิดเห็นโต้ตอบและแสดงข้อเท็จจริงกับบุคคลอื่นที่ได้เข้ามาแสดงความคิดเห็นของแต่ละการโพสต์ข้อความเป็นส่วน ๆ แยกต่างหากจากกันของแต่ละโพสต์ข้อความของจำเลยในลักษณะที่ยืนยันข้อเท็จจริงที่แตกต่างกันออกไป จำเลยกระทำโดยเจตนาใส่ความมุ่งประสงค์ที่จะทำลายชื่อเสียงของโจทก์หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้โจทก์ได้รับความเสียหายหลายครั้งและมีบุคคลอื่นได้มาอ่านข้อความที่จำเลยโพสต์หลาย ๆ คน โดยมีการโพสต์ข้อความโต้ตอบกับจำเลยในแต่ละโพสต์แยกต่างหากจากกัน แสดงให้เห็นถึงเจตนาของจำเลยที่ต้องการยืนยันข้อเท็จจริงแต่ละอย่างแต่ละครั้งแยกต่างหากจากกัน และประสงค์ต่อผลให้โจทก์เสียชื่อเสียงในแต่ละเรื่องแต่ละครั้งที่จำเลยโพสต์แตกต่างกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน มิใช่เป็นการกระทำกรรมเดียวและมีเจตนาเดียว” คำวินิจฉัยในเรื่องโทษ: “การที่จำเลยโพสต์ข้อความใส่ความโจทก์ในเฟซบุ๊กของจำเลยที่เปิดเป็นสาธารณะที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ เป็นการกระจายข้อความไปสู่สาธารณะหรือประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นบุคคลที่สาม” ผลคดี: “พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 รวม 9 กระทง จำคุกกระทงละ 6 เดือน ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกกระทงละ 4 เดือน รวมจำคุก 36 เดือน โดยไม่รอการลงโทษ และไม่ลงโทษปรับ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8” (ฐานข้อมูลคำพิพากษาศาลฎีกา deka.supremecourt.or.th ตรวจเมื่อ 4 ตุลาคม 2569, คัดคำต่อคำจากเชิงอรรถหน้า defamation-by-publication-section-328)

4. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 “ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่ได้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันนั้นเป็นตัวการ ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

5. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 “ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิดจะมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

6. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6268/2550 (ป.อ. มาตรา 2 วรรคสอง, 326, 328 พ.ร.บ.จดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3) ย่อคำพิพากษา: “โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในฐานะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ซึ่งลงข้อความหมิ่นประมาทโจทก์ด้วยการโฆษณาตาม ป.อ. มาตรา 326, 328 พ.ร.บ.การพิมพ์ฯ มาตรา 48 แต่ในขณะที่คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มี พ.ร.บ.จดแจ้งการพิมพ์ฯ มาตรา 3 ให้ยกเลิก พ.ร.บ.การพิมพ์ฯ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 ธันวาคม 2550 เป็นต้นไป และ พ.ร.บ.จดแจ้งการพิมพ์ฯ ไม่ได้บัญญัติให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เป็นผู้รับผิดชอบในข้อความที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่ตนเป็นบรรณาธิการ ฉะนั้นการกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดอีกต่อไป จำเลยย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 2 วรรคสอง” (ฐานข้อมูลคำพิพากษาศาลฎีกา deka.supremecourt.or.th ตรวจเมื่อ 4 ตุลาคม 2569, คัดคำต่อคำจากเชิงอรรถหน้า defamation-by-publication-section-328)

7. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 วรรคหนึ่ง “บุคคลจะต้องรับผิดในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องรับผิดเมื่อได้กระทำโดยประมาท หรือเว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยแจ้งชัดให้ต้องรับผิดแม้ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา” วรรคท้าย “การกระทำให้หมายความรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้นโดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วย” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

8. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4998/2558 (ป.อ. มาตรา 328) ย่อคำพิพากษา: “การนำหนังสือพิมพ์ไปแจกโดยทราบว่ามีเนื้อหาข้อความหมิ่นประมาทโจทก์ถือได้ว่าเป็นการกระจายข่าวไปสู่สาธารณชนหรือประชาชนทั่วไปแล้ว จึงเป็นการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา” (ฐานข้อมูลคำพิพากษาศาลฎีกา deka.supremecourt.or.th ตรวจเมื่อ 4 ตุลาคม 2569, คัดคำต่อคำจากเชิงอรรถหน้า defamation-by-publication-section-328)

9. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5276/2562 (ป.อ. มาตรา 326, 328 คดีที่ผู้เสียหายฟ้องเอง ชั้นไต่สวนมูลฟ้อง) ย่อคำพิพากษา: “การใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง อันจะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทตาม ป.อ. มาตรา 326 นั้น จะต้องได้ความว่าการใส่ความดังกล่าวได้ระบุถึงตัวบุคคลผู้ถูกใส่ความเป็นการยืนยันรู้ได้

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

แน่นอนว่าบุคคลที่ถูกใส่ความเป็นใคร หรือหากไม่ระบุถึงผู้ที่ถูกใส่ความโดยตรง การใส่ความนั้นก็ต้องได้ความว่าหมายถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อพิจารณาข้อความตามภาพถ่ายแล้ว แม้ไม่มีข้อความตอนใดระบุว่าเป็นโจทก์ แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่าโจทก์เป็นอดีตทหารและเช่าที่ดินจาก บ. ซึ่งอยู่ติดสะพานข้ามแม่น้ำแคว เพื่อประกอบกิจการร้านอาหารชื่อ "พ." ซึ่งมีเพียงร้านเดียวในจังหวัดกาญจนบุรีและยังมีข้อพิพาทฟ้องร้องดำเนินคดีกับ บ. ด้วย เมื่อได้อ่านข้อความตามภาพถ่ายดังกล่าวแล้วก็เข้าใจทันทีว่าบุคคลที่จำเลยกล่าวถึงนั้นหมายถึงโจทก์ และอาจทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง คดีโจทก์จึงมีมูลเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทตาม ป.อ. มาตรา 326 ความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาตาม ป.อ. มาตรา 328 นั้น ผู้กระทำต้องเผยแพร่ข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทออกไปยังสาธารณชนหรือประชาชนทั่วไป การที่จำเลยส่งข้อความลงในแอปพลิเคชันไลน์ กลุ่มโพสท์นิวส์ออนไลน์ มีลักษณะเป็นเพียงเจตนาการแจ้งหรือไขข่าวไปยังเฉพาะกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในกลุ่มไลน์ดังกล่าวเท่านั้น ยังไม่ถึงกับเป็นการกระจายข่าวไปสู่สาธารณชนหรือประชาชนทั่วไป คดีโจทก์จึงไม่มีมูลความผิดตาม ป.อ. มาตรา 328" ผลคดี: "พิพากษาแก้ ให้ประทับฟ้องความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 ไว้พิจารณาต่อไป นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7" (ฐานข้อมูลคำพิพากษาศาลฎีกา deka.supremecourt.or.th ตรวจเมื่อ 4 ตุลาคม 2569, คัดคำต่อคำจากเชิงอรรถหน้า defamation-by-publication-section-328)

10. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3 ""ผู้ให้บริการ" หมายความว่า (1) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น (2) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของ บุคคล อื่น" (ตรวจ คำต่อคำ กับ ฐานข้อมูล กฎหมาย ของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับ ปรับปรุง ล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

11. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 15 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ (ฉบับ ที่ 2) พ.ศ. 2560) วรรค หนึ่ง "ผู้ให้บริการ ผู้ใด ให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือ รู้เห็นเป็นใจ ให้ มี การ กระทำความผิด ตามมาตรา 14 ใน ระบบ คอมพิวเตอร์ ที่อยู่ ใน ความ ควบคุม ของ ตน ต้อง ระวางโทษ เช่นเดียวกับ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 14" วรรคสอง "ให้รัฐมนตรีออกประกาศกำหนดขั้นตอนการแจ้งเตือน การระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์" วรรคสาม "ถ้าผู้ให้บริการพิสูจน์ได้ว่าตนได้ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรี ที่ ออก ตาม วรรค สอง ผู้นั้น ไม่ต้อง รับโทษ" (ตรวจ คำต่อคำ กับ ฐานข้อมูล กฎหมาย ของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับ ปรับปรุง ล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

12. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560) วรรคหนึ่ง "ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (1) โดยทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูล คอมพิวเตอร์ ที่ บิดเบือน หรือ ปลอม ไม่ว่า ทั้งหมด หรือ บางส่วน หรือข้อมูล คอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ โดย ประการ ที่ น่าจะ เกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันมิใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา ... (4) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ..." (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

13. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567 (ป.อ. มาตรา 329) ย่อคำพิพากษา (ตอนต้น): "จำเลย โพสต์ ข้อความ และ แสดง ภาพถ่าย ของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก ย่อม ทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่าโจทก์เป็นคนโกง เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวงจึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง" คำวินิจฉัย: "เห็นว่า ข้อความและภาพซึ่งมีชื่อของโจทก์ระบุประกอบข้อความ ทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่าโจทก์เป็นคนโกง เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวง จึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง", คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567 (ป.อ. มาตรา 329) คำวินิจฉัย: "หากจำเลยเห็นว่า โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลยควร ต้องใช้สิทธิดำเนินคดี แก่โจทก์ เพื่อขอให้ บังคับ โจทก์ ชำระหนี้ แก่ จำเลย ตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธี ลง ข้อความ อัน เป็นการ หมิ่นประมาท และ รูปภาพ ของโจทก์ ใน โปรแกรม ประยุกต์ เฟซบุ๊ก ซึ่ง บุคคล ทั่วไป สามารถ เข้าถึงได้ ที่ ศาลอุทธรณ์ ภาค 3 วินิจฉัย ว่า การกระทำของจำเลยถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต อันจะเป็นเหตุยกเว้นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 (1) (3) นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น" (ฐานข้อมูลคำพิพากษาศาลฎีกา deka.supremecourt.or.th ตรวจเมื่อ 30 ตุลาคม 2569, คัดคำต่อคำจากเชิงอรรถหน้า facebook-defamation)

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

14. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 “ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต (1) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรม (2) ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่ (3) ติชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ หรือ (4) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรมเรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

15. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 330 “ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกหาว่ากระทำความผิด พิสูจน์ได้ว่าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นความจริง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ห้ามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัว และการพิสูจน์จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน” และมาตรา 331 “คู่ความ หรือทนายความของคู่ความ ซึ่งแสดงความคิดเห็น หรือข้อความในกระบวนพิจารณาคดีในศาล เพื่อประโยชน์แก่คดีของตน ไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

16. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 “ภายใต้บังคับมาตรา 95 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ” และมาตรา 95 วรรคหนึ่ง “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ ... (4) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

17. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (7) ““คำร้องทุกข์” หมายความถึงการที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

18. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 423 วรรคหนึ่ง “ผู้ใดกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นที่เสียหายแก่ชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของบุคคลอื่นก็ดี หรือเป็นที่เสียหายแก่ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของเขาโดยประการอื่นก็ดี ท่านว่าผู้นั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เขาเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การนั้น แม้ทั้งเมื่อตนมิได้รู้ว่าข้อความนั้นไม่จริง แต่หากควรจะรู้ได้” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

19. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 447 “บุคคลใดทำให้เขาต้องเสียหายแก่ชื่อเสียง เมื่อผู้ต้องเสียหายร้องขอ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นจัดการตามควรเพื่อทำให้ชื่อเสียงของผู้นั้นกลับคืนดีแทนให้ใช้ค่าเสียหาย หรือทั้งให้ใช้ค่าเสียหายด้วยก็ได้”
และมาตรา 448 วรรคหนึ่ง “สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

20. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 332 “ในคดีหมิ่นประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่ง (1) ให้ยึด และทำลายวัตถุหรือส่วนของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท (2) ให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 12 พฤศจิกายน 2569)

21. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 976/2567 ย่อคำพิพากษา: “ป.อ. มาตรา 332 (2) เป็นบทกฎหมายที่ให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจสั่งให้โฆษณาคำพิพากษาในหนังสือพิมพ์ได้เองตามความเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ และคำว่า “หนังสือพิมพ์” ย่อมปริวรรตไปตามยุคสมัย มิได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ขึ้นโดยใช้กระดาษ แต่ยังมีความหมายรวมถึงข้อมูลข่าวสารเป็นตัวหนังสือที่ประชาชนทั่วไปสามารถอ่านเข้าใจได้ ซึ่งเผยแพร่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ด้วย ... จึงเห็นสมควรให้จำเลยโฆษณาคำพิพากษาโดยย่อในหนังสือพิมพ์ที่แพร่หลาย 2 ฉบับ เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน กับให้จำเลยโฆษณาคำพิพากษาโดยย่อผ่านทางเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ที่แพร่หลายอีก 2 เว็บไซต์ด้วย โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา” (deka.supremecourt.or.th ตรวจ 28 กันยายน 2569)

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html

22. Fairfax Media Publications Pty Ltd v Voller; Nationwide News Pty Limited v Voller; Australian News Channel Pty Ltd v Voller [2021] HCA 27 (8 September 2021), คำถามที่แยกวินิจฉัย: whether the respondent "has established the publication element of the cause of action of defamation against the defendant[s] in respect of each of the Facebook comments by third-party users", Kiefel CJ, Keane and Gleeson JJ: "The Court of Appeal was correct to hold that the acts of the appellants in facilitating, encouraging and thereby assisting the posting of comments by the third-party Facebook users rendered them publishers of those comments.", Gageler and Gordon JJ: "The appeals should be dismissed with costs.", Edelman J: "In each appeal, I would allow the appeal in part", Steward J: "I would allow the appeals in part" (เสียงข้างน้อย), คำสั่ง: "Appeal dismissed with costs." (hcourt.gov.au ไฟล์คำพิพากษา eresources/2021/HCA/27.docx เปิดอ่าน 12 พฤศจิกายน 2569, คำแปลในเนื้อความเป็นคำแปลโดยผู้เขียน)

23. Defamation Act 1996 (c. 31) section 1(1) "In defamation proceedings a person has a defence if he shows that: (a) he was not the author, editor or publisher of the statement complained of, (b) he took reasonable care in relation to its publication, and (c) he did not know, and had no reason to believe, that what he did caused or contributed to the publication of a defamatory statement." (legislation.gov.uk ฉบับ Latest available (Revised) เปิดอ่าน 12 พฤศจิกายน 2569, มาตรา 1 ถึง 4 ถูกยกเลิกในส่วนที่ใช้กับสกอตแลนด์ตั้งแต่ 8 สิงหาคม 2565 ตาม Defamation and Malicious Publication (Scotland) Act 2021 จึงยังใช้ในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือ, คำแปลในเนื้อความเป็นคำแปลโดยผู้เขียน)

24. Doug Lichtman and Eric A. Posner, "Holding Internet Service Providers Accountable," in The Law and Economics of Cybersecurity (Cambridge University Press, 2005), 219-258, doi:10.1017/cbo9780511511523.008, ฉบับร่าง SSRN doi: 10.2139/ssrn.573502 (ตรวจบรรณานุกรมและบทคัดย่อกับ Crossref 12 พฤศจิกายน 2569)

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/facebook-page-admin-defamation.html